

Над сьвіжими могилами.

I. Памяти Тадея Рильського.

Подаючи в осььому н-рі Л. Н. Вістника портрет пок. Тадея Рильського, достарчений нам ласкаво д. Єфремовим із Киіва, ми до некрольога його, поданого в попередній книжці, бажали би докинути ще кілька слів.

Мені довело ся всього раз, у р. 1885 за мойого побуту в Киіві бачити пок. Рильського. Було се в невеличкім українськім товаристві, в якім окрім Рильського був його щирій, давній приятель В. Антонович, д. П—нко і ще дехто. Товариство зібрало ся досить пізно вечером; пішла оживлена, палка розмова про загальні, для всіх дорогі справи. Я характеризував галицькі відносини, розлад між старшими народовцями і молодшою генерацією, що вже тоді закроював ся на витворенє окремої, радикальної партії. Потім пішли уваги Українців, далі спомини в минулого, з часів „Основи“ — і швидко загальна розмова перейшла в діяльог двох бесідників, двох українських Діоскурів — Антоновича й Рильського. Я на жаль не тямлю деталів тої розмови, бо у мене тоді після дороги сильно розболіла була голова, але незвичайно симпатичне враженє від особи Рильського лишилось у мене на завсїгди. Було щось м'яжке та меланхолійне в його поставі, в обрисах лица, в голосі. В розмові він не запалював ся, не піднімав голосу; говорив плавно й рівно, гарною українською мовою.

Тоді я не чув нічого про його економічні студії; навпаки, читаючи його статі в варшавськім „Głosie“ та „Кіевскої Старинї“, я все думав, що у нього був чималий белетристичний талант і в нього був би коли не повістьярь, то добрий мемуарист. От тим то великою несподіванкою для мене була його праця по теорії сусп. еко-

номії, в якій він виступив у „Записках“ нашого товариства, праця написана дуже важкою мовою, та ще й виконана методом старої, „клясичної“ англійської економії Сміта-Рікардо-Міля, що трактувала економічні явища абстрактно, без звязку з історичним розвитком часу й краю, без огляду на статистику й соціальну морфологію даної місцевости. Не диво, що ся праця покійника, яка

Тадей Рильський.

певно стоїла йому не малого труду, не була скінчена і не знайшла ніде симпатичного відгуку. Не як учений економіст, а як високо-ідеальний чоловік і чесний характер, як один із немногих Поляків, що цілим своїм життям доказали серйозність своєї любови до рідної України й її народа, лишить ся Т. Рильський живим у нашій памяти.

Ів. Фр.